

женіето, които не е простено да ги ѣде другый освѣнь
свещеницытъ ; и че и свещеницытъ въ сѣботенъ
день работѣтъ въ храмътъ, и най послѣ, че той былъ
господарь на светилището, и слѣдователно може да
са располага съ законътъ който заповѣдва да са пазя
сѣботата. (Юан. $\bar{\epsilon}$. — 18к. $\bar{\varsigma}$. 1—5. Марк. 6—23.
Мат. $\bar{\kappa}\bar{\iota}$. 1—8.).

§. 20. *Иисусъ избира дванайсетътъ апостола и
гы поучава на гората.*

На другата сѣбота въ съборището на Каперна-
умъ исцѣри одного челоуѣка който имаше суха рѣка,
като показа на Фарисейтъ, че туй не е противно на
законътъ. Но Фарисейтъ прогнѣвены, съзаклехъ са
съ Иродіанцытъ (които са мыслятъ да сѣ отъ ересь-
та на Іуда Галонитскаго или Галилейскаго) да убійтъ
Иисуса. Той обаче тръгнѣ съ ученицытъ си къмъ Ти-
веріадското море, дѣто го послѣдува много народъ,
за да слушать словото му, и да са исцѣрѣтъ отъ
болѣститѣ си. Притѣсенъ отъ народътъ, прѣминѣ
оттатѣкъ морето, и възлѣзе самъ си на гората дѣто
прѣнощува като са молѣше. Сутренъта като слѣзе
отъ гората, избра дванайсетъ души за да бѣдѣтъ съ
него наедно, да иматъ власть да цѣрѣтъ сѣкаква
болѣсть, да проповѣдаютъ по цѣль свѣтъ евангелието,
и гы нарече Апостола. Тѣ сѣ : Симонъ който са на-
рече Петъръ, Іаковъ и Іоаннъ сыноветѣ Заведевы
(който прѣименува Воанергесъ, сирѣчь сынове грѣмо-
вы), Андрей, Филиппъ, Вареоломей, Матѣей, Тома,
Іаковъ Алфеовъ, Симонъ Кананитъ, прозванъ Зилотъ
(ревнитель), Іуда Іакововъ или Ѡаддеовъ, и Іуда
Искаріотскый. Послѣ като сѣднѣ на моравата при